

frænte jo ikke Arveloven eller Arvreglerne, hvad man nu skal falde dem, paa nogen- som helst Maade. Et æret Medlem har udfastet en Tanke om at lade dette Lovforslag gaa tilbage til Udvalget. Det var altsaa en tredie Bei at gaa; den ærede Minister mente, at der kun var to Veie, den ene at sende Forslaget til Landstthinget, og den anden at forfaste Forslaget; men det ærede Medlem har nu vist, at der var en tredie Bei. Jeg tror imidlertid ikke, saaledes som Udvalget er sammensat, at der vil komme Noget ud af at lade Sagen gaa tilbage dertil. De feg af Medlemmerne ville nemlig have Faderen skult, der er kun tre, der ville have ham frem, og vi ville da begynde akkurat, hvor vi slap. Det Hele vilde blive en ørtesløs Historie, vi vilde blot bygge paa det, der er sagt her i Thinget, og saa trættes videre derom, den Ene vilde holde paa det og den Anden paa det. Jeg mener derfor ikke, at Sagen bør gaa tilbage til Udvalget. Men jeg beklager, at ikke i det Mindste den Paragraf om Løndomsfødsler ved Fødselsstiftelsen bliver reddet og kommer med over i Landstthinget, saa at vi kunde se, hvorledes dets Medlemmer stille sig i Sædelighedsagen. Jeg kalder den ikke Andet end Sædelighedsagen, og de vilde da have faaet at diskutere for og imod Sædelighedsagen, og vi havde kunnet dømme om, hvorledes de stillede sig. Jeg beklager meget, at vi ikke kunne faae en Udtalelse af Landstthinget om, hvorledes det er stillet. Jeg tror, at de ville stille sig ganske godt, her er jo sket en stor Fremgang fra forrige Aar. Da stode vi 27—28 for og 50 imod, men nu forleden stode vi jo lige ved at vinde Slaget. Saa jeg beklager meget, at denne Paragraf som sagt er faldet. Det har glædet mig at høre den Udtalelse af den ærede Minister, at han vilde tage de forladte og fraseparerede Husfruers og deres Børns Stilling under alvorlig Overveielse. Hvis der var mange af dem — og det tror jeg, der er — fandt han, at deres Sag fortjente at komme i Betragtning. Imidlertid mener jeg, at det maa vi have med i en virkelig Lov, og maaste det kan komme, naar vi faae Lovforslaget igjen, om ikke i denne Samling, saa i næste, saa at vi faae Faderen og Moderen frem, og der bliver mere at tage ved. Den arme Dødsføter behagede at bebreide mig, at jeg ikke havde taget Hensyn til den offentlige Prostitution. Hvad skulde jeg med den? De have deres egen Ret, de staa i Grunden udenfor Lov og Ret i Landet, de høre ind under Politiets Vilkaarlighed, de stakfels Fruentimmere, som ere komne ind derunder. Men den Gang Thinget vedtog

Loven i Samlingen 1874—75, kjendte Rigsdagen ikke Regulativet, efter hvilket de regjeres, og jeg betvivler meget, at Rigsdagen, hvis den havde kjendt dette Regulativ, havde Rigsdagen aldrig vedtaget denne Lov. Saa bebreidede det ærede Medlem mig, at jeg ikke var kommen ind paa Paragrafen, men var jeg kommen ind paa Paragrafen, er jeg sikker paa, at han havde bebreidet mig netop dette. Jeg er vis paa, at han da var kommen ind paa at bebreide mig, at jeg ikke havde sat en Paragraf ind om Gadesjægerne i Kjøbenhavn, der søge deres Bildt paa Byens Gader og Stræder, ligesaa sikkert som Jægeren søger sit Bildt blandt Markens og Skovens vilde Dyr. Han vilde have sagt til mig: Politiet kjender disse Jægere, men det luffer Dinene i og lader dem gaa uden videre Snaf. Alt hvad der kommer fra mig i Sædelighedsagen, skal i Ordspørerens Dren kun være daarlig Tale, saa at, var jeg kommen med det i Dag, vilde han havde bebreidet mig, at jeg ikke var kommen med det forrige Gang.

Lauridsen: Med Hensyn til, hvad der blev sagt fra den ærede Justitsministers Side om § 3, vil jeg udtale, at jeg dog ikke tror, det vil volde saa store Bankeligheder. Med Hensyn, til hvad, der blev sagt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (Tang), vil jeg sige, at dersom man tror, at man ved at vælge at lade de uægte Børn faae en Værg, vilde fremme Egtestabets Hellighed og bedre holde over det, eller at man ved at antage de af ham stillede Vædringsforslag overhovedet vilde komme til paa nogen Maade at værg Egtestabet og Sædeligheden, saa svæver man i en kapital Misforstaaelse. Jovrigt kan jeg henholde mig til, hvad jeg har fremhævet, at Lovforslaget, som det nu ligger for, efter min Mening er human og paa alle Punkter har rettet sig efter, hvad Folkethinget har udtalt som sin Mening forrige Aar, da Sagen blev vedtaget her i Thinget uden at komme til at foreligge i Landstthinget. Jeg vil derfor vedblivende udtale det Ønske, at dette Lovforslag, som her foreligger, og som efter min Mening ikke lider af nogen væsentlig Uklarhed eller af praktiske Mangler, maa blive til Lov i indeværende Samling. Jeg skulde meget beklage, om det blev vist tilbage til Udvalget, jeg tror, at det vilde være ensdydigt med, at et betydeligt og human Fremskridt blev forhindret i indeværende Samling. Naar det ærede Medlem fremdrog Sædelighedsagen, saa maa jeg sige, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem i, at Sædelighedsagen sammen med Forsvarssagen